

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200082
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5822200082.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 14. septembra 2023 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným T. W., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/10/2022 zo dňa 13.6.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. 4T/10/2022 zo dňa 13.6.2023 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., § 420 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený T. W. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/10/2022 zo dňa 8.1.2022, právoplatným dňa 8.1.2022, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 13.7.2023 súdu prvého stupňa bola doručená sťažnosť odsúdeného, ktorú podal prostredníctvom obhajcu, s nasledovným textom:

„V danom prípade rozhodnutie súdu, že sa klient v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody je podmienené nasledovnými skutočnosťami: Počas skúšobnej doby bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. 6T 41/2022 na nepodmienečný trest vo výmere 1 rok. Klient výslovne vo svojich písomných podaniach uvádza skutočnosti týkajúce sa uznesenia pod sp. zn. 13C/5/2022 zo dňa 21.1.2022, neodkladné opatrenie vo vzťahu ku klientovi s povinnosťou:

I. Nevstupovať do bytu č. 3 nachádzajúceho sa v bytovom dome, súpisné číslo XXX, postaveného na parcele registra „C“ č. XXXX/X na 1. poschodí, vo vchode č. X na ulici C. I. č. XXX, katastrálne územie C. I., Obec C. I., okres B., zapísaného na LV č. XXXX, ktorého je navrhovateľka vlastníčkou v 1/1 a príľahlých spoločných priestorov

II. Nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestom konaní a súdmi Slovenskej republiky

III. Nekontaktovať navrhovateľku písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

ako rozhodnutie arbitrárne s tým, že jemu sa malo dostať do rúk toto uznesenie až 1.3.2022. Uvedenú skutočnosť uviedol v podaní na Najvyšší súd SR zo dňa 28.4.2023, ktoré tvorí súčasť spisového materiálu, vedeného na OS Námestovo, sp. zn. 5Tp 5/2023 (kópia dovolania na NS). Uznesením OS Námestovo, 12C/27/2023, zo dňa 6.4.2023, zrušil neodkladné opatrenie vo výroku č. I.

Sme toho názoru, že správanie odsúdeného v skúšobnej dobe je nutné skúmať komplexne a zo samotného faktu, že bol odsúdený počas skúšobnej doby uznaný vinným z prečinu, nemožno

automaticky odvodzovať, že by sa odsúdený správal amorálne, nevedol by riadny život a že tým vznikla potreba premeny podmieneného trestu a nariadenia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na konštantnú judikatúru (R 11/1966, R 41/1973) v zmysle ktorej Najvyšší súd ustálil, že pre rozhodnutie o tom, či sa podmienne odsúdený osvedčil, je potrebné preskúmať jeho správanie komplexne, počas celej skúšobnej doby, pričom súd nezabúva na svoju povinnosť dokonca ani právoplatné odsúdenie v skúšobnej dobe pre spáchanie trestného činu, pretože ani zo samotného odsúdenia nemožno automaticky odvodzovať fakt, že sa odsúdený počas skúšobnej doby neosvedčil.

Dovoľujeme si tiež poukázať, že výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody predstavuje najprísnejšiu sankciu v systéme trestov, a je tak závažným zásahom do ústavou zaručenej osobnej slobody jednotlivca, že jeho použitie by malo byť ovládané princípom „ultima ratio“ - teda malo by ísť o poslednú možnosť pre nápravu páchatel'a trestného činu v prípade, ak ostatné, miernejšie formy trestu zlyhali, alebo sa javia ako neúčelné.

Podľa nášho názoru treba brať do úvahy i ostatné okolnosti prípadu.

S ohľadom na uvedené navrhujeme postup v zmysle ust. § 190 ods. 1 Tr. poriadku, príp. v zmysle ust. § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, teda aby krajský súd zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 4T/10/2022 zo dňa 13.6.2023 a Okresnému súdu Námestovo uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol tak, že vo veci ponechá podmienené odsúdenie v platnosti za podmienok uvedených v § 50 ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona.“

Dňa 18.7.2023 sťažnostnému súdu bola doručená sťažnosť aj samotného odsúdeného s nasledovným textom:

„Sudkyňa spomína rozsudok 6T/41/2022 že som maril uznesenie O.S. Námestovo sp.zn. 13C/5/2022. Pritom v uznesení 13C/5/2022 mám jasne napísané: Odôvodnenie:

V zmysle § 325 ods. 2 písm F až H CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013. Okrem iného: kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním OHROZOVALA telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa! Však to je navádzanie na trestný čin. A Váš súd kraj. to všetko odobruje. Čo to tento právny štát so mnou robí? Ja som nespáchal žiadny úmyselný trestný čin! Prečo ma vlni nedali psychicky vyšetriť, hoci som o to žiadal? Aký dostatok času som mal? Veď som bol 2 dni vonku! A v znaleckom posudku č 119/2023 sa píše že som 11 alebo 12 Januára 2022 žiadal o liečenie v O.. Nepotrebuje liečenie! Bola odpoveď. Bol som v U. v druhej polovici Februára 2022. O čom to sudkyňa hovorí!!!

Toto sa môže stať iba na Slovensku. Jedna sudkyňa nabáda na trestný čin, druhá ho bez vypočutia odsúdi. A kraj všetko priklepne hoci som sa x krát sťažoval. Som už celkom na dne, dokedy budem neprávom trpieť?

A ešte na záver:

Na žiadne pojednávanie dňa 13.12.2016 som predvolanie nedostal. Tak kedy rozhodla váž. sudkyňa?“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k vyššie uvedeným podaniam odsúdeného T. W. a jeho obhajcu.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokmi napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedajú stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a v podstatnom dospel k záveru, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal úmyselný trestný čin. Na základe uvedeného bolo jednoznačné, že odsúdený porušil počas skúšobnej doby podmienky kladené na jeho spôsob života v skúšobnej dobe pri podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Podmienené odsúdenie preto nespĺnilo svoj výchovný účel.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený T. W. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený, neosvedčil. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmienenčne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmienenčne odsúdený závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienenčné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienenčne uložené tresty treba vykonať.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu alebo závažného priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu a priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade odsúdeného T. W. súd prvého stupňa správne ustálil, s poukazom na spáchanie úmyselného trestného činu v priebehu skúšobnej doby, že odsúdený nemá snahu sa napraviť a viesť riadny život, a preto neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený T. W. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému T. W. nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení odsúdeného T. W. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostné argumenty odsúdeného T. W. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu vo vykonávacom konaní neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá odmieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, pôvodne odložený na skúšobnú dobu a nariadený výkon trestu zákazu činnosti.

Pokiaľ odsúdený T. W. vo svojej sťažnosti tvrdil, že uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia, vo vzťahu ku ktorému sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v danej trestnej veci dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., vo výroku I. bolo zrušené, z obsahu spisu a tiež z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/41/2022 nebola táto skutočnosť krajskému súdu preukázaná. Túto skutočnosť nepreukázal ani odsúdený. Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/41/2022 zo dňa 7.6.2022, ktorým súd rozhodol o spáchaní trestného činu (počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia) je právoplatný a v tejto trestnej veci pre krajský súd záväzný.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného T. W. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie sťažnostného súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.